

Abstrakt

Tato práce se zabývá směrnicí o volném pohybu služeb (směrnice č. 2006/123/ES, o službách na vnitřním trhu) a její implementaci v českém právu. Práce je rozdělena do čtyř částí. V první části je stručně nastíněna úprava volného pohybu služeb a svobody usazování v primárním právu Evropské unie. Druhá část zkoumá samotnou směrnici, přičemž analyzuje proces jejího přijetí a dále zkoumá její obsah ve srovnání s dosavadní právní úpravou a určuje přínosy směrnice pro poskytování služeb na vnitřním trhu. Třetí část poskytuje přehled implementace v členských státech Evropské unie a představuje základ pro srovnání při hodnocení české právní úpravy. Čtvrtá část zkoumá implementaci směrnice v České republice, přičemž hodnotí její kvalitu na základě analýzy dvou implementačních zákonů, připomínek Evropské komise a srovnání s úpravou v ostatních členských státech.

Výsledkem práce je závěr, že vypuštěním principu země původu z původního návrhu přišla směrnice o prvek, díky kterému by představovala razantní posun ve způsobu regulace volného pohybu služeb na vnitřním trhu oproti úpravě ve Smlouvě o fungování Evropské unie. Přínosy pro tuto oblast však směrnice přesto přináší, a to v přezkumu stávající legislativy členskými státy a ve změně nebo odstranění nepřijatelných požadavků, dále díky zjednodušení získání povolení k poskytování služeb například prostřednictvím zřízení jednotných kontaktních míst nebo zavedení procedury tichého souhlasu a také díky kodifikaci stávající judikatury Soudního dvora Evropské unie.

Hodnocení implementace směrnice v České republice potvrdilo předpoklad, že byla provedena korektně, což dokládá fakt, že námitky Evropské komise byly nepočtené a týkaly se většinou požadavků podléhajících testu přiměřenosti. Tyto požadavky navíc zpravidla odpovídají úpravě běžné v ostatních členských státech. Vyložené problematických ustanovení bylo identifikováno minimum.